یادداشت

نقش‌آفرینی شوراها در ایجاد زمینه‌های اشتغال بومی

امیر پیمانی . پژوهشگر

● نرخ بی‌کاری در مناطق شهری در سال ۹۲، ۱۱،۸ درصد، در سال ۹۳، ۱۱،۶ درصد، در سال ۹۴، ۱۲،۲ درصد و در سال ۹۵ به ۱۳،۷ درصد و در مناطق روستایی از هفت درصد در سال ۹۲ به ۸،۹ درصد در سال ۹۵ رسید. بررسی این آمار، حاکی از آن است که معضل بی‌کاری، مختص شهرها و کلان‌شهرها نبوده و جامعه روستایی نیز به شدت با آن درگیر است. از دیگر سو، تجربه نشان داده که یکی از توقعات عامه مردم از دولت مرکزی، ایجاد اشتغال و بهبود معیشت مردم است. در سال «اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال»، فضای سیاسی کشور، در محک دو انتخاب بزرگ قرار گرفت و الحق و الانصاف، مردم هوشیار و آگاه ایران اسلامی، حماسه‌ای دیگر رقم زدند. دراین‌میان، وظیفه کارشناسان، نخبگان و رسانه‌ها، با تکیه بر اصل ارتقای دانش عمومی، ایجاب می‌کند تا درباره وظایف دولت مرکزی و حکمرانی‌های محلی، درباره موضوع ایجاد و گسترش زمینه‌های تولید و اشتغال، راهکارهای قابل فهمی ارائه کنند. نقش‌آفرینی اجرائی یک رئیس‌جمهور یا یک وزیر در زمینه ایجاد اشتغال در شهرها و روستاها چگونه است؟ عمق نفوذ و تاثیرگذاری یک نماینده شورای شهر دراین‌باره تا چه میزان است؟ وعده‌های انتخاباتی یک نماینده شورای شهر تا چه حد دراین‌باره اجرائی است؟ راهکارهای اجرائی اجرای قوانین مصوب در حکمرانی‌های محلی از قبیل شوراهای شهر و روستا چیست؟ برای پاسخ به این سؤالات، نگاهی به سند میثاق ملی - قانون اساسی جمهوری اسلامی- و قانون شوراها، راهگشاست. اصل هفتم قانون اساسی صراحت دارد که شوراهای اسلامی کشور یکی از ارکان‌های تصمیم‌گیری و اداره امور کشورند و اگرچه به لحاظ تصمیمات سازمانی و اداری کشور دارای وظایف خاص خود هستند؛ ولی از نظر قانون اساسی و حق حاکمیت در طراز سایر ارکان حکومتی قرار گرفته و حتی دامنه اختیارات آنها به اندازه‌ای است که مسئولان دولتی، موظف به رعایت تصمیمات آنها در حدود اختیاراتشان هستند. بررسی ظرفیت‌های قانونی موجود در قانون «تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی و انتخاب شهرداران» مصوب یکم خرداد سال ۱۳۷۵، از دیدگاه زمینه‌های همکاری بین دولت مرکزی و شوراهای اسلامی شهر، شهرستان و روستاها نشان از آن دارد که قانون‌گذار به جوانب مختلفی از این زمینه‌ها اشاره کرده است. بندهای دو، سه، چهار، پنج، شش و هفت ماده ۷۱ این قانون، صراحتا به نقش شوراهای اسلامی شهر در بررسی و شناخت کمبودها، نیازها و نارسایی‌های اجتماعی، فرهنگی، آموزشی، بهداشتی، اقتصادی و رفاهی حوزه انتخابیه و تهیه طرح‌ها و پیشنهادهای اصلاحی و راه‌حل‌های کاربردی در این زمینه‌ها برای برنامه‌ریزی، همکاری با مسئولان اجرائی و نهادها و سازمان‌های مملکتی در زمینه‌های مختلف، برنامه‌ریزی درباره مشارکت مردم در انجام خدمات اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، فرهنگی، آموزشی و سایر امور رفاهی، تشویق و ترغیب مردم درباره گسترش مراکز تفریحی، ورزشی و فرهنگی، اقدام درباره تشکیل انجمن‌ها و نهادهای اجتماعی، امدادی، ارشادی و تأسیس تعاونی‌های تولیدی و توزیع و مصرف و اجرای پروژه‌های آمارگیری، تحقیقات محلی، توزیع ارزاق عمومی با توافق دستگاه‌های ذی‌ربط اشاره کرده است. هریک از موارد فوق، می‌تواند زمینه ایجاد اشتغال را در جامعه شهری مهیا کند؛ اما مغفول‌ماندن این ظرفیت قانونی و درگیرشدن شوراهای شهر در حواشی، همواره از کارایی این نهاد مدنی کاسته است. راهکارهایی مانند ایجاد حلقه‌های کارآفرینی مدنی، تشکیل تعاونی‌های محلی، گسترش صنایع دستی محلی و اشاعه طرح‌های گردشگری بومی با همکاری سازمان مربوطه، شناسایی ظرفیت‌های بومی در تولید محصولات مختلف، گسترش صنعت آی‌تی، ایجاد زمینه‌های شهر هوشمند، شناسایی و ترویج ظرفیت‌های مختلف بومی و... از اهم مواردی است که شوراهای اسلامی شهر و روستا می‌توانند با مدیریت صحیح منابع مالی و انسانی، زمینه‌ساز رونق اقتصاد شهری و ایجاد اشتغال محلی شوند. از دیگر سو، بررسی جامعه‌شناسانه مقوله گسترش فضای شهرها به واسطه مهاجرت از روستا به شهر و به تبع آن، افزایش قیمت زمین، از آن حکایت دارد که هزینه‌های مصارف خانوارها، از خوراکی‌ها به سمت هزینه‌های غیرخوراکی و عمدتا مسکن و حمل‌ونقل کشیده شده است که این روند، می‌تواند اثرات سوء فراوانی برای جامعه شهری و روستایی از قبیل توسعه فقر در ابعاد اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و حتی تغذیه‌ای در جوامع شهری و ایجاد زمینه‌های ناهنجاری‌های اجتماعی و مدنی به همراه داشته باشد. به تعبیر دیگر، استفاده‌نکردن از ظرفیت‌های قانونی شورای شهر در مقوله اشتغال‌زایی، زمینه‌ساز بروز ناهنجاری‌هایی است که گوشه‌ای از آنها در معضل گورخواب‌ها، کودکان کار، حاشیه‌نشینی وزنان خیابانی نمود پیدا کرد. ایجاد اشتغال بومی سرمایه‌ساز، می‌تواند مهم‌ترین سد مهاجرت و حتی در صورت پیاده‌سازی صحیح، باعث توسعه پایدار جوامع روستایی و مهاجرت معکوس شود. گسترش روستاهای هوشمند و سبز با استفاده از ظرفیت‌های قانونی شوراها، مهم‌ترین راهکار اجرائی برای رسیدن به این هدف است. این یادداشت بر آن بود تا با آشناسازی مردم با قدرت شوراها و نورتابی بر نقاط قوت قانون شوراها، درباره تدوین برنامه‌های راهبردی در شوراها گام مؤثری بردارد.

معاون ستاد مرکزی قاچاق کالا و ارز در گفت‌وگو با «شرق» از ترفند واردکننده‌های رسمی خبر داد

واردکنندگان قاچاقچی

عکس: رئوفه رستمی، شرق

شرق:ماجرای قاچاق طلا همواره خبرساز بوده است. از همین هفته پیش که مردی با حدود ۱۴ کیلو طلا در مهرآباد دستگیر شد، گرفته تا آنچه یکی از معاونان ستاد مرکزی قاچاق کالا و ارز از آن خبر می‌دهد؛ شناسایی و متلاشی‌شدن یک باند واردکننده طلای قاچاق با ۳۲ کیلو شمش طلای ۲۴عیار به ارزش ۵۴ میلیارد ریال. سیدعلیرضا گلستانی‌زاده معاون برنامه‌ریزی، نظارت و هماهنگی اقتصادی ستاد مرکزی قاچاق کالا و ارز در گفت‌وگو با «شرق» از پیشنهاد ۱۰ شمش طلا معادل حدود دو میلیارد تومان قاچاقچی به مأموران نیروی انتظامی پرده برمی‌دارد. پیشنهادی که با رد پذیرش آن، ضمیمه پرونده متهم شد. این مقام مسئول همچنین از قاچاق موبایل به وسیله واردکنندگان رسمی خبر می‌دهد. به گفته او، در برخی گروه‌های کالایی، کسانی که واردات رسمی انجام می‌دهند، پشت واردات غیررسمی هم هستند. یعنی از کالایی ۱۰ هزارعدد سفارش می‌دهند، هزارعدد را رسمی وارد و بقیه را از مبادی غیررسمی وارد می‌کنند.

دولت در سال‌های اخیر توانست از حجم کالای قاچاق بکاهد و کاهش از ۲۵ میلیارد دلار به ۱۲،۶ میلیون دلار از دستاوردهایی است که بارها از سوی مسئولان بیان شده است. این دستاورد چگونه حاصل شد؟

در رابطه با بحث اقداماتی که ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز داشته، شاید مطلع باشید که مبنای تشکیل ستاد، فرمان مقام معظم رهبری است که در سال ۸۱ صادر شد. بعد از صدور فرمان تا سال ۸۳ طول کشید تا رسما ستاد راه‌اندازی شد، بنابراین عمر ستاد حدود ۱۳ سال است. در سال‌های اولیه تشکیل ستاد مسئولان متعددی مسئولیت این ستاد را برعهده داشته‌اند که بعضا به‌عنوان شغل دوم منصوب می‌شدند؛ یعنی در کنار مسئولیت‌های اصلی دیگری که داشتند، این مسئولیت را هم داشتند. در مطالعه‌ای که نسبت به گذشته (قبل از سال ۹۲ و پیش از تصویب قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز) انجام دادیم، به اشکالاتی در حوزه نوع مبارزه از قبیل برخورد فیزیکی و نگاه عملیاتی رسیدیم. در آسیب‌شناسی‌هایی که انجام شد، دریافتیم مبنای قاچاق، مشکلات اقتصادی و فرایندهای طولانی اقتصادی و تجارت کشور است؛ درحالی‌که مبارزه با فعل قاچاق به‌عنوان قاچاقچی لب مرز و...، مبارزه با معلول محسوب می‌شود. بنا بر این روند در گذشته، با وجود زحماتی که مدیران و مسئولان قبلی در ستاد کشیده‌اند، همواره با رشد سالانه قاچاق مواجه بودیم. اولین آماری که از قاچاق در ستاد ثبت شده، مربوط به سال ۸۴ یعنی یک سال و اندی بعد از تشکیل ستاد است. آمار قاچاق حدود شش میلیارد دلار برآورد شده بود. در سال ۸۷ که تیمی از دانشگاه شهید مدرس و مجموعه ستاد متکفل تهیه آمار می‌شوند، آمار به عدد ۱۹ میلیارد دلار می‌رسد. در سال ۹۲ با همان روش قبلی، در ستاد جدید با تیمی از دانشگاه تربیت مدرس و همان متدولوژی آمارگیری که انجام شده بود، حجم قاچاق کالا به ۲۵ میلیارد دلار افزایش پیدا کرد. وقتی آسیب‌شناسی شد یکی از علت‌های اساسی این روند این بود که به جای مبارزه اقتصادی و اصلاحات اقتصادی و تسهیل فرایند تجارت خارجی، عمدتا به دنبال فعل قاچاق و مبارزه با قاچاقچی در نقاط مرزی و گلوگاه‌هایی که امکان ورود قاچاق داشت، بودند. این مسئله در واقع موجب شده بود به اهدفشان برای مبارزه قاطع با قاچاق نرسند. از سال ۹۲ با آسیب‌شناسی روند گذشته، یک برنامه مهار و کنترل قاچاق پنج‌ساله نوشته شد که از سال ۹۳ به اجرا درآمد. در جلسات ستاد که با حضور اعضای اصلی ستاد انجام می‌شد که شامل ۲۴ دستگاه از سه قوه موجود در کشور است، این برنامه به تصویب رسید و اقدامات اجرائی به مرور انجام شد. در سال ۹۳ تا ۹۵ که برآوردهایی را از پدیده قاچاق داشتیم، توانستیم به مرور و با اجرائی‌شدن برنامه‌ها گام‌های اساسی را برای مقابله با قاچاق برداریم به نحوی که در مقایسه آماری بین سال ۹۲ که سال تصویب قانون است تا آخر سال ۹۵، حجم قاچاق از ۲۵ میلیارد دلار به ۱۲،۶ میلیارد دلار کاهش پیدا کرد. در حوزه کشف، در کل سال ۹۲ کمتر از یک درصد (حدود ۹۰۰ میلیارد دلار) قاچاق کشف می‌شد. درحالی‌که در سال ۹۵ حجم کشفیات به بیش از ۳۰ درصد رسیده. در سال ۹۲ یکی از مسائلی که در حوزه مبارزه با قاچاق تأثیرگذار است و در فرمان رهبری و در قانون هم به آن اشاره شده، افزایش ریسک قاچاق است. وقتی قاچاقچی در دادگاه محکوم می‌شود اما جریمه‌هایش پرداخت نمی‌شود، عملا ریسکی برای او وجود نخواهد داشت. درحالی‌که در سال ۹۲ حدود سه درصد از جریمه‌ها وصول می‌شد. در سال ۹۵ بیش از ۳۲ درصد از جریمه‌ها وصول شد.

دلیل این تفاوت چه بود؟

مشکلی که در سال ۹۲ داشتیم، عدم پیگیری و نبودن تجدیدنظرها بود. در این سال‌ها کارگروه ویژه پرونده‌های مهم و سازمان‌یافته تشکیل داده‌ایم که وظیفه اصلی‌اش پیگیری و نتیجه‌گرفتن همین پرونده‌هاست.

یعنی آن زمان دستگاه قضا این قضیه را جدی نمی‌گرفت؟

تعزیرات به پرونده‌ها رسیدگی می‌کرد. در تعزیرات تعداد شعب به اندازه کافی نبوده و قانون مدون و کاملی برای پیگیری‌ها و گرفتن اجرای احکام نداشتیم. بنابراین در این سال‌ها جدیت بیشتری در سازمان تعزیرات به خرج داده شد. از این طرف در معاونت حقوقی ما پیگیری پرونده‌های مهم و ملی موجب شده ریسک قاچاق با وصول بیشتر جریمه‌ها افزایش پیدا کند. از نظر نوع پرونده‌ها در سال ۹۲ بیش از ۸۵ درصد پرونده‌ها کمتر از ۱۰ میلیون تومان بود، یعنی مبارزه با قاچاق خرد. درحالی‌که در سال ۹۵ به شدت آمار پرونده‌های کمتر از ۱۰ میلیون تومان کاهش پیدا کرده و به جای آن پرونده‌های بیش از ۵۰۰ میلیون تومان در ناجا و وزارت اطلاعات را شاهد بوده‌ایم. بنابراین با توجه به حجم کشفیات و کاهش حجم قاچاق و افزایش پرونده‌های کلان و افزایش دریافت جریمه‌ها، این شاخص‌ها نشان می‌دهند در حوزه مبارزه با قاچاق اقدامات اساسی و خوبی صورت گرفته. در کنار این قانون، ظرفیتی ایجاد شد که در گذشته وجود نداشت و خاص این قانون است که بحث پیشگیری از قاچاق است. در این حوزه سامانه‌هایی در قانون برنامه‌ریزی شده که نقششان شفاف‌سازی تبادل کالا و ارز و در اتاق شیشه‌ای قراردادن آنهاست. به‌نحوی‌که از یک طرف نظارت آسان‌تر می‌شود و از طرف دیگر سرعت تبادل اطلاعات افزایش پیدا خواهد کرد. یک تاجر قبلا برای گرفتن و تبادل اطلاعات و مجوز به چند وزارتخانه مراجعه می‌کرد، الان یک بار با ثبت سفارش وارد سیستم و سامانه‌ها می‌شود و به گمرک و استاندارد، وزارت صنعت، معدن و تجارت و دستگاه‌های مختلف وصل می‌شود و از این طریق سرعت تبادل اطلاعات بالا می‌رود و امکان نظارت افزایش می‌یابد و امکان جعل و سندسازی کم می‌شود. وقتی اسناد کاغذی بودند به راحتی قابل جعل بودند درحالی‌که در سیستم این امکان وجود ندارد. این اقدامات عمدتا در سال ۹۵ رشد و سرعت بیشتری پیدا کرد و حدود سی‌وچند سامانه اصلی و فرعی از صددرصد تا ۳۰ درصد راه‌اندازی شدند و به مرور زمان تکمیل خواهند شد و گردش کالا و ارز در کشور شفاف‌تر خواهد شد و ریسک قاچاق با امکان نظارت و جلوگیری از فساد اداری، افزایش می‌یابد.

چرا با وجود این آمار و اقدامات، همچنان هجمه از سوی منتقدان وجود دارد یا دست‌کاری‌های آمار در اظهارنظرها دیده می‌شود؟

درمورد منتقدان باید بگویم که دو دسته هستند؛ یک دسته که می‌گویند آمار ۱۲،۶ میلیارد دلار هم زیاد است که درست است و البته برخورد با آن در دستور کار ستاد است. دسته دوم آنهایی هستند که اقدامات ستاد و کاهش را کلا منکر می‌شوند و می‌گویند اتفاقی نیفتاده و آمار و ارقام اعلام‌شده به‌عنوان قاچاق، از مبنای علمی برخوردار نیست که صحبت‌های بعدی من ناظر بر بخش دوم است. شاید بتوان گفت یکی از آفت‌هایی که پدیده‌های اقتصادی و اجتماعی را تهدید می‌کند، سیاسی‌شدن مسائل اقتصادی و اجتماعی هستند. پرداختن با نگاه سیاسی به مسئله قاچاق که یک مسئله اقتصادی است، یکی از عواملی است که موجب نادیده‌گرفته‌شدن توفیقات و نیمه پر لیوان می‌شود. نکته دیگر عدم اطلاع و آگاهی نسبت به قانون و وظایف دستگاه‌هاست. بعضا از ما سؤال می‌شود چرا پرونده و برخوردهایی که انجام می‌دهید، گزارش نمی‌شود؟ درحالی‌که اصلا ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، مسئولیت اجرائی ندارد. وظیفه ستاد سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت بر اجراهاست. دستگاه‌ها هستند که اجرا می‌کنند و عملکرد دستگاه‌ها در نیروی انتظامی، وزارت اطلاعات حتی در ارتش و سپاه اتفاقا رو به رشد بوده. با وجود اینکه اینها نیروی نظامی هستند و در صورت ضرورت باید وارد شوند، در مناطقی مثل دریا و برخی مناطق مرزی از توان نیروهای نظامی استفاده کرده‌ایم. بنابراین بخشی از این اعتراضات ناشی از ناآگاهی نسبت به حدود اختیارات و وظایفی است که برای ستاد پیش‌بینی شده که گاهی حتی در صحبت برخی مسئولان هم دیده می‌شود. بعضا گفته می‌شود مثلا اگر این مقدار ۱۰، ۱۲ میلیارد دلار قاچاق نباشد، فلان میزان شغل می‌تواند ایجاد شود. این اشتباه برآورد است؛ اگر این مبلغ قاچاق نشود و در مبادی رسمی برود، این میزان شغل ایجاد می‌شود. درحالی‌که وارداتش انجام شود، حدود چهار میلیارد دلار درآمد دولت خواهد بود نه ۱۲ میلیارد دلار، یعنی اگر قرار باشد روی عددی حساب کنیم که دولت می‌تواند از آن برای اشتغال استفاده کند، حدود چهار میلیارد دلار است. این عدم اطلاع نسبت به ضوابط، مقررات و مسائلی که در کشور وجود دارد گاهی اوقات به این مسئله دامن می‌زند و بحث سیاسی هم که حد و مرز ندارد.

آیا ممکن است منافعی جز منافع سیاسی در کار باشد؟ مثلا دستی در قاچاق وجود داشته باشد یا حامیان قاچاقچیان در بین این گروه‌ها باشند؟

حداقل در این رابطه اطلاعی نداریم. به‌هرحال قاچاقچی‌ها و کسانی که در حوزه‌های قاچاق فعال هستند، منافعی دارند و گذشتن از این منافع آسان نیست. مثلا در حوزه موبایل، تا سال ۹۴ حدود ۱،۲ میلیارد دلار قاچاق داشتیم. این میزان حدود چهار هزار میلیارد تومان است و عددی نیست که به راحتی بتوان از آن صرف‌نظر کرد و ممکن است افرادی که در آن دست دارند، مبالغی را هم در جاهایی خرج کنند.

یعنی چه؟

مثلا در حوزه تبلیغات به این سمت بروند که اقداماتی که ستاد انجام می‌دهد، فایده ندارد و اقدامات ستاد موجب گران‌شدن موبایل و نارضایتی خواهد شد و... .

این کار که به سادگی رخ نمی‌دهد.

اطلاعی مبنی بر اینکه این کارها انجام شده، نداریم.

اما منطق حکم می‌کند این‌طور باشد.

متأسفانه این مشکل را داریم که در برخی گروه‌های کالایی، کسانی که واردات رسمی انجام می‌دهند پشت واردات غیررسمی هم هستند. یعنی از کالایی ۱۰ هزار عدد سفارش می‌دهند، هزار عدد را رسمی و بقیه را از مبادی غیررسمی وارد می‌کنند. در قالب اصناف شاهد لابی‌ها و جلساتی هستیم که در رابطه با سیاست‌هایی که برای مبارزه با قاچاق مطرح می‌شود مطالبی را بیان می‌کنند و بازتابش را در بیانات برخی مسئولان یا جاهای مختلف رسمی شاهد هستیم. اما اینکه منافعی باشد، اطلاعی نداریم.

چندی‌پیش خبر رسید که در مهرآباد فردی با ۱۴ کیلو طلای قاچاق دستگیر شد. ارزش حجم طلایی که از طریق قاچاق وارد می شود چقدر است؟

براساس آمار دریافتی از وزارت صنعت، معدن و تجارت و طرح برآورد مصرف، میزان طلای مصرفی در کشور در سال ۱۳۹۵ حدود ۷۰ تن برآورد شده و میزان صادرات و واردات این کالا نیز بسیار ناچیز بوده است. نیاز بازار طلا در کشور از سه طریق شمش طلا، آب‌کردن سکه طلا و همچنین آب‌کردن طلاهای قدیمی موجود در بازار تأمین می‌شود. متأسفانه سال گذشته حدود یک میلیارد دلار شمش طلای قاچاق و غالبا از طریق کشورهای عربی به کشور وارد شده است.

در حوزه مبارزه با قاچاق طلا چه اقداماتی صورت گرفته است؟

با تشکیل کارگروه ویژه مبارزه با قاچاق طلا اقدامات خوبی انجام شده که خوشبختانه به کشف باندهای قاچاق که در حوزه طلا فعالیت می‌کنند و کاهش حجم طلای قاچاق انجامیده است.

آیا اخیرا باندی از شبکه‌های قاچاق طلا شناسایی و کشف شده است؟

بله، هفته گذشته یک باند واردکننده طلای قاچاق به کشور در استان زنجان، به وسیله مأموران مبارزه با قاچاق کالا و ارز نیروی انتظامی شناسایی و متلاشی شد. از اعضای این باند ۳۲ کیلو شمش طلای ۲۴عیار به ارزش ۵۴ میلیارد ریال کشف شد. البته یکی از متهمان برای فرار از چنگال قانون و چشم‌پوشی از طلاهای کشف‌شده ۱۰ شمش طلا به ارزش ۱۷ میلیارد ریال به‌عنوان رشوه به مأموران پیشنهاد کرد که با صحت عمل مأموران این موضوع نیز ضمیمه پرونده متهمان شد.

خبر

رئیس ایدرو: در فروش پژو ۲۰۰۸ بی‌سلیقگی شد

● **ایرنا:** رئیس هیئت عامل سازمان گسترش و نوسازی ایران (ایدرو) از تبدیل ۹ مورد از ۲۸ توافق‌نامه منعقدشده با خارجی‌ها به قرارداد در پسابرجام خبر داد.«منصور معظمی» دیروز در خاتمه نشست خبری پنجاهمین سالگرد تأسیس ایدرو درخصوص قراردادهای به‌نتیجه‌رسیده پس از برجام در این سازمان افزود: قراردادهای بین‌المللی یک کار پیچیده است و تاکنون هشت تا ۹ قرارداد از ۲۸ مورد یادشده به نتیجه رسیده است.وی ادامه داد: شرکت‌های خارجی سال‌های سال است که عادت به ساده‌ترین کار یعنی صادرات به کشور دارند، اما در قراردادها به دنبال الزام آنها به افزایش سهم ساخت داخلی هستیم که در برابر این مسئله مقاومت می‌شود.این مقام مسئول گفت: بحث قیمت خودروها به بازار هدف برمی‌گردد، برای جامعه هدف ایرانی تولید خودروی گران‌قیمت مدنظر نیست، اما مسئولان در نحوه پیش‌فروش خودروی پژو ۲۰۰۸ «بی‌سلیقگی» کردند.به گزارش ایرنا، پژو ۲۰۰۸ نخستین محصول ایکاپ (شرکت مشترک ایران‌خودرو و پژو فرانسه) که به گفته مسئولان امر مقرر بود با قیمتی حدود ۵۰۰ تا ۸۰۰ میلیون ریال (۵۰ تا ۸۰ میلیون تومان) به بازار عرضه شود، در پیش‌فروش اولیه رقم ۶۰۰ میلیون ریال را به عنوان پیش‌پرداخت در خود دید؛ موضوعی که در کنار سایر گلایه‌های مردمی از نحوه ثبت‌نام‌ها، اعتراض‌های زیادی به همراه داشت. معظمی در ادامه با اشاره به قراردادهای آی‌پی‌سی (IPC) اظهار کرد: طرف مقابل این قرارداد شرکت ملی نفت ایران است که با شرکای خارجی به عقد قرارداد می‌پردازد.وی ادامه داد: اردیبهشت ماه امسال مجوز وزارت نفت برای توسعه میدان نفتی سوسنگرد اخذ شد که اکنون شرکت آن تشکیل شده، همکار خارجی نیز انتخاب شده و پس از مطالعه میدان، قرارداد توسعه و اکتشاف آن را نیز منعقد خواهیم کرد.رئیس هیئت عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران تصریح کرد: ارزش سرمایه‌گذاری این قراردادها ۸۰۰ تا ۹۰۰ میلیون دلار است.معظمی همچنین در توضیح قرارداد ایدرو با رنو گفت: در این زمینه آقای نعمت‌زاده وزیر صنعت، معدن و تجارت به ارائه توضیحات خواهند پرداخت، اما با کارخانه‌ای که خریداری شده، امسال کار آغاز خواهد شد. وی اضافه کرد: اکنون روزانه هفت دستگاه خودرو تولید می‌شود که مطابق برنامه به روزانه ۱۱ دستگاه افزایش خواهد یافت.